

● تفسیر شرط « مراجعه به دادگاه در صورت اختلاف در پذیرش رأی داوری »

مرجع صدور: شعبه ۱۵ دادگاه تجدید نظر استان تهران

چکیده: قید مراجعه به دادگاه در صورت بروز اختلاف در پذیرش رأی داوری مبین اختیاری بودن پذیرش رأی داور بوده و مانع مراجعه به محاکم عمومی به عنوان مرجع فصل خصومت نیست.

تاریخ رای نهایی: 1393/03/17

شماره رای نهایی: 9309970221500269

رای بدوی

در خصوص دادخواست خانم س.ت. به وکالت از شرکت مهندسی بین المللی پ. به شماره ثبت . . . به مدیرعاملی آقای م.ر. به طرفیت آقای الف.ش. به خواسته ابطال رأی داوری به جهت خروج از مهلت و بی اعتباری شرط داوری و خلاف قوانین موجد حق به لحاظ اینکه مستند رأی داوران شهادت شهودی است که یا از موضوع اطلاعی نداشته و یا با خواننده رابطه خادمی و مخدومی دارند دادگاه نظر به اینکه رأی تعیین سر داور در تاریخ ۱۳۹۱/۰۸/۲۳ به داوران ابلاغ گردیده، و رأی داوری نیز در تاریخ ۱۳۹۱/۱۱/۲۳ صادر و ۱۳۹۱/۱۱/۲۴ جهت ابلاغ تسلیم دادگاه شده است و با عنایت به اینکه شرط داوری به امضاء طرفین رسیده و متعاملین اختلافات خود را به داور مرضی الطرفین ارجاع نموده اند و پرونده تقاضای تعیین داور مفید هیئت داوری متشکل از سه نفر می باشد زیرا هر یک از خواهان و خواننده داور اختصاصی خود را تعیین و انتخاب سر داور را به دادگاه محول نموده اند و با عنایت به اینکه رأی داوری متکی بر اظهارات شهود می باشد و رونوشت صورت جلسات تشکیل هیئت داوری متضمن جرح و کیل خواهان نسبت به شهود نمی باشد لذا رأی داوری منطبق با قانون بوده و به استناد مواد ۱۹۷ و ۴۸۹ قانون آیین دادرسی مدنی حکم به بطلان دعوی خواهان را صادر و اعلام می دارد. رأی حضوری و ظرف مهلت ۲۰ روز پس از ابلاغ قابل تجدیدنظر در محاکم محترم تجدیدنظر استان تهران است.

رئیس شعبه ۱۲۶ دادگاه عمومی حقوقی تهران - یعقوبی محمودآبادی

رای دادگاه تجدید نظر

تجدیدنظرخواهی شرکت مهندسی بین‌المللی پ. به‌طرفیت آقای الف.ش. نسبت به دادنامه شماره -1133/4/10/92 شعبه ۱۲۶ دادگاه عمومی تهران که به‌موجب آن دعوی تجدیدنظرخواهان به خواسته ابطال رأی داوری ۹۱/۱۱/۲۳ موضوع قرارداد خدمات مشاوره‌ای ۹۰/۴/۱۴ به علت خارج از مهلت بودن رأی و بی‌اعتباری شرط داوری و مغایرت رأی داور با قوانین موجد اجابت قرار نگرفته صورت پذیرفته است. به نظر این دادگاه قطع نظر از تحقق یا عدم تحقق موارد مذکور در رسیدگی داور به موضوع، آنچه قابل تأمل است عبارت اخیر ماده ۱۲ قرارداد می‌باشد که الزام آور بودن را خارج می‌نماید زیرا قید مراجعه به دادگاه در صورت عدم حل اختلاف از طریق داوری بیانگر اختیار طرفین قرارداد در پذیرش یا عدم پذیرش رأی داور می‌باشد و به‌نوعی داوری کدخدا منشی مدنظر متعاقدین بوده است و نمی‌توان داوری این‌گونه را جایگزین آراء محاکم که قاطع دعوی و موجب فصل خصومت می‌گردد قلمداد نمود علی‌ایحال با توجه به عدم پذیرش رأی داور از سوی تجدیدنظرخواهان، از اعتبار قانونی برخوردار نبوده و رأی دادگاه نیز مواجه با اشکال می‌باشد مستنداً به ماده ۳۵۸ قانون آیین دادرسی مدنی دادنامه تجدیدنظر خواسته را نقض و آنگاه به استناد ماده ۱۹۸ همان قانون با استدلالی که گذشت حکم به ابطال رأی داوری صادر و اعلام می‌نماید. این رأی قطعی است.

رئیس شعبه ۱۵ دادگاه تجدیدنظر استان تهران - مستشار دادگاه

عشقعلی - اسماعیلی

منبع: پژوهشگاه قوه قضائیه